

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **D. S.**

skazanej z art. 278 § 1 i § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 6 czerwca 2023 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanej
od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie
z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt III K 246/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do skazanej D.S. w
zakresie orzeczenia o karze grzywny i przekazuje sprawę w tej
części do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla
Warszawy Pragi – Północ w Warszawie**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 15 marca 2022 r., sygn. akt III K 246/22, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, po rozpoznaniu sprawy M. P. i **D. S.** oskarżonych o to, że w dniu 02 lutego 2022 r. w W. przy ul. [...] na terenie sklepu R. wspólnie i w porozumieniu dokonały zaboru w celu przywłaszczenia mienia

w postaci perfum marki P. R. o wartości 299,99 zł oraz perfum marki C. O. o wartości 229,99 zł, powodując straty o łącznej wartości 529,98 zł na szkodę R. sp. z o.o., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k., orzekł:

1. uznał oskarżoną M. P. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, ustalając, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa, które zakwalifikował z art. 278 § 1 i 3 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 3 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 złotych;
2. uznał oskarżoną D. S. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, ustalając, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa, które zakwalifikował z art. 278 § 1 i 3 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 3 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 złotych;
3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej M. P. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres zatrzymania od dnia 02 lutego 2021 r. godz. 18:40 do dnia 03 lutego 2022 r., godz. 12:45, uznając karę za wykonaną w wymiarze 2 stawek dziennych;
4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej D. S. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres zatrzymania od dnia 02 lutego 2021 r. godz. 18:40 do dnia 03 lutego 2022 r. godz. 13:25, uznając karę za wykonaną w wymiarze 2 stawek dziennych;
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżone w całości od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w zakresie obydwu oskarżonych w dniu 20 kwietnia 2022 r.

Kasację od tego orzeczenia na korzyść D. S. w zakresie orzeczenia o karze wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonej D. S. w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawkiiennej na kwotę wynoszącą 20 zł każda, podczas gdy wskazany przepis

dopuszcza orzeczenie wyrokiem nakazowym tej kary w maksymalnej wysokości do 200 stawek dziennych.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w odniesieniu do oskarżonej D. S. w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się w całości oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200.000 zł. Treść ww. przepisu w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa górną granicę kary grzywny, która może być orzeczenia w tym trybie. Wymierzenie kary grzywny powyżej tej granicy stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku (zob.m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK 328/17, z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV KK 429/10 oraz z dnia 11 marca 2020 r., sygn. V KK 274/19).

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wyrokiem nakazowym wydanym w sprawie II K 246/22 skazał oskarżoną D. S. za czyn z art. 278 § 1 i 3 k.k. i wymierzył jej karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, a więc w rozmiarze przekraczającym wymiar wskazany w art. 502 § 1 k.p.k. Nie ulega zatem wątpliwości, że kształtując karę grzywny na wskazanym wyżej poziomie Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 502 § 1 k.p.k. o charakterze rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku. Skoro zaś istota podniesionego w kasacji zarzutu wiąże się z przekroczeniem górnej granicy liczby stawek dziennych kary grzywny orzekanych w wyroku nakazowym, nie zaś z brakiem podstaw do jej orzeczenia w trybie o którym mowa w art. 502 § 1 k.p.k., to uznać należało, że zbędne było uchylenie orzeczenia Sądu Rejonowego w całości, lecz jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny – jak też słusznie wnioskował Prokurator Generalny i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygając sprawę ponownie Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie będzie zobowiązany kierować się powyższymi uwagami i respektować stosowne przepisy prawa.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.